

Den 20. december 2004

Spørgsmål i Folketinget
Nr. S 1486 af 15. december
2004 til skriftlig besvarelse
fra Keld Albrechtsen (EL)

Spørgsmål nr. S 1486 fra Keld Albrechtsen (EL) til udenrigsministeren

»Vil udenrigsministeren redegøre for rækkevidden af det danske forsvarsforbehold, herunder inddrage svaret på spørgsmål 64, Forsvarsudvalget, alm. del, folketingsåret 2000-2001, samt svar på spørgsmål nr. S 2536, folketingsåret 2000-2001, særligt hvad angår betydningen af undtagelsen i forbindelse med drøftelser om landenes opfyldelse af forfatningstraktatens bestemmelse om, at landene skal øge deres militære kapacitet?«

Svar

EU har erklæret sig rede til at påtage sig at kunne udføre militære krisestyringsopgaver. Til dette formål stiller medlemslandene militære kapaciteter til rådighed for EU. EU ønsker løbende at styrke sin evne til krisestyring, herunder med henblik på at støtte FN i fredsbevarende operationer i Afrika. På den baggrund forpligter forfatningstraktaten medlemslandene til gradvist at forbedre deres militære kapacitet, jf. art. 1-41. stk. 3. Fastlæggelsen af et lands konkrete militære kapacitet er grundlæggende et nationalt anliggende, og forfatningstraktaten angiver således ikke specifikke kapacitetsniveauer.

Afgørelser om iværksættelse af EU-krisestyringsoperationer sker ved enstemmighed i Rådet. Efter en krisestyringsopgave med enstemmighed er vedtaget i Rådet, kan Rådet bemyndige den udenrigs- og sikkerhedspolitiske komite (PSC) til at træffe nærmere definerede afgørelser vedrørende den politiske kontrol med og den strategiske ledelse af en krisestyringsoperation. Komiteen har imidlertid ingen kompetence til at træffe afgørelser, der vedrører landenes militære bidrag.

Protokollen om Danmarks stilling indebærer, at Danmark ikke deltager i vedtagelse af EU-foranstaltninger inden for det udenrigs- og sikkerhedspolitiske samarbejde, der kan have indvirkning på forsvarsområdet. Protokollen indebærer også, at Danmark ikke er omfattet af bestemmelsen om at stille militære kapaciteter til rådighed for Unionen. Det følger heraf, at forpligtelsen i art I-41, stk. 4 til at forbedre den militære kapacitet ikke har betydning for Danmarks vedkommende.